

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Et Conventvi de Flore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

rundam Canonicorum, qui ejusdem flagitia penitus ignorabant, adeptus fuit regimen Ecclesie memoratae, abjecta penè penitus modestia pastorali, neglexit prorsus consulere famam suam; sed ipsam potius evacuans vivendo perversè, contemnit tamquam hæreticus celebrare ac audire divina, nec, ut tenetur, per seipsum horas canonicas Deo reddit, nec coram eo ipsas facit per ministros Ecclesie decantari, bona ipsius Ecclesie dilapidans enormiter pro sua voluntatis arbitrio & devastans. Præter hæc autem, cum in præsentia bonæ memoriæ Thomæ Constantinopolitani Patriarchæ præstitisset astantibus pluribus corporaliter juramentum quod tam possessionum quam proventuum ipsius Ecclesie portionem, per eundem Patriarcham sententialiter adjudicatam eidem, ipsos permitteret pacificè possidere, nec super ea eisdem aliquatenus molestarer, ipse suis perversitatibus volens iniquitatum cumulum aggregare, dicto Patriarcha carnis debitum exolvente, præfatos Canonicos eadem portione auctoritate propria spoliavit, contra juramentum proprium temerè veniendo. Insuper etiam idem Archiepiscopus quendam monachum in habitu monachali & quendam alium sacerdotem, quem ad presbyteratus officium fecerat promoveri, & tres alios laicos homines Ecclesie supradictæ per quosdam servientes suos suspendio iussit tradi, funem qua iidem exiterunt suspensi eidem servientibus manu propria tribuendo, & ipsos compellendo ad hoc flagitium in salutis suæ dampnum & scandalum plurimorum. Vnde nobis dicti Canonici humiliter supplicarunt ut ad excessus hujusmodi corrigendos manus nostras apponere dignemur. Nolentes igitur hæc, si vera sunt, conniventibus oculis pertransire, qui nedum arbores extirpare inutiles, verum etiam plantare fructiferas in dominico agro tenemur, discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatinus inquiratis super præmissis diligentissimè veritatem, & quæ inveneritis fideliter redigentes in scriptis, ea nobis sub sigillis vestris transmittatis inclusa; ut per vestram relationem instructi, securius in his procedere valeamus. Quod si non omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero &c. Datum apud Cripam ferratam xii. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno quartodecimo.

ABBATI ET CONVENTUI
de Flore.

Inter vos & monachos Curacenses super Ecclesia Calabromaria, quam ipsi cum suis pertinentiis ad suum monasterium de jure spectare dicebant & à vobis minuscè detineri, diu est quæstio agitata, sed tandem venerabilibus fratribus Squillacensis & Marturano Episcopis & dilecto filio Abbati Sambucinae de consensu partium à nobis sub hac forma commissa, ut partibus convocatis audirent hinc inde proposita, & usque ad calculum diffinitivæ sententiæ appellatione postposita procedentes, si de partium voluntate existeret, causam ipsam sine debito terminarent, alioquin eandem sufficienter instructam sub sigillis suis nobis transmittere procurarent, præfigentes partibus terminum competentem quo se nostro conspectui præsentarent sententiam recepturam. Partibus igitur in ipsorum præsentia constitutis, proposuerunt Curacenses monachi coram ipsis quod cum ipsi pro notitia mutua & caritate fraterna quam cum Abbate ac monachis Calabromariæ habuerant, eidem Abbati & monachis penuria laborantibus opportuna frequenter subsidia ministrassent, demum eodem Abbate defuncto, yconomus ejusdem & monachi, tum quia eorum monasterium colapsum erat in rebus temporalibus, tum quia ob paucitatem eorum illud per ipsos regi non poterat opportunè, dictum monasterium, quantum eidem licuit, obtulerunt Cellario Curacensi, recipientes ab ipsis postmodum per eorum yconomum tam indumenta, calciamenta, corrigas, quam etiam alia necessaria, præter victum, qui suppetebat eidem monachis competentem. Sed quia id sibi absque Regis consensu, quem asserbant patronum ipsius Ecclesie principalem, ad vendicandum prorsus ipsam Ecclesiam sufficere non credebant, carissimi in Christo filij nostri Frederici Siciliae Regis illustris privilegium per manus venerabilis fratris nostri Gualteri de Palearia regni Siciliae Cancellarij super eadem Ecclesia impetrarunt, confirmationem Capituli sanctæ Severinæ, in cujus diocesi dictum monasterium est constructum, super eodem per litteras post obtenta. Insuper etiam adjecerunt ipsi monachi Curacenses quod Metropolitanus eorum, videlicet Archiepiscopus sanctæ Severinæ, secundo die post consecrationem suam factum præfati Capituli & dictam eisdem Ecclesiam confirmavit, ipsis exinde privilegio

Epist. 11
Confirmat
ei Ecclesia
Calabromaria.

privilegio assignato. Et cum hæc omnia per testes ab eis sint sufficienter probata, super proprietate Ecclesie memorata proponerent suam his plenius intentionem esse fundatam. Præter hæc autem Curacenses ipsi adversus vos etiam intenterunt quod cum vobis in his omnibus suum consilium propalarint, & vos super narratis fraternum eisdem auxilium & consilium promiseritis impenfuros, vestra postmodum promissionis obliti, ad nobilem virum Petrum Guiscardi, qui erat illius terræ dominus, accedentes, monasterium illud ab eo concedi vobis cum instantia postulastis. Sed cum idem id vobis primitus denegasset, interventu conjugis suæ tandem benivolè annuit votis vestris. Eo itaque sic obtento, jamdictæ sanctæ Severinæ Canonicos pro ipsa vobis Ecclesia conferenda precibus propulsastis. Super quo licet emissæ preces, pro eo quod electus eorum erat apud sedem apostolicam constitutus, à principio frustrarentur, comminationibus tamen ejusdem nobilis de propriis eis auferendis uxoribus, cum sint Græci, sibi acriter intentatis, ipsam vobis Ecclesiam iidem postremum confirmaverunt inviti. Post hæc verò prærenomato electo à sede apostolica redeunti extra sedem propriam occurristis, prædictam ab eo Ecclesiam petituri. Sed cum repulsam pateretur vestra petitio in hac parte, pro eo quod idem electus nondum sedem propriam vistarat, per impressionem tandem & violentiam nobilis memorati prædictam vobis Ecclesiam compulsus est confirmare. Ad hæc autem vos in nostra præsentia respondistis è contra quod licet Ecclesia ipsa per yconomum & monachos supradictos concessa fuisset monasterio Curacensi, prout ipsius monachi astruebant, concessionem talem his rationibus dicebatis penitus non tenere; tum quia per illos eadem facta fuerat qui personæ non extiterant principales, Ecclesia tunc vacante; tum etiam quoniam longè antè per Kiroolum quondam dicti loci Calabromariæ Abbatem, de consensu & voluntate suorum fratrum, tempore bonæ memoriæ * Ioachim primi Abbatis vestri, dicta Ecclesia vobis concessa fuerat, & post ipsius Kiroli obitum per ejusdem monachos ipsius concessio extiterat pluries innovata, processu temporis, primò quidem Capituli, & secundò electi confirmationibus accedentibus, non per impressionem vel violentiam nobilis antedicti, sed potius mera eorum & libera voluntate; assignando nihilominus rationes

quod privilegium antedictum Curacensibus non suffragaretur in aliquo, quia prædicta concessio, quæ facta fuerat minus iuste, per illud non intelligitur rationabiliter confirmata; maximè cum notam expressæ edicteat falsitatis, cum legatur in ipso quod Panormi per manus jamdicti Cancellarij eo tempore datum fuerit quod idem utique non Panormi sed alibi longè à Panormo manebat, & Rex, cujus auctoritate fieri videbatur, tunc temporis non custodiretur ab ipso, sed à Guillelmo Capparone temerè teneretur, qui etiam verum sigillum detinebat ipsius. Ad excusandum nempe privilegium supradictum præmissis pars monachorum Curacensium replicando respondit quod cum dictus Cancellarius à claræ memoriæ Constancia Imperatrice ordinarius totius regni & Regis administrator extiterit constitutus, id potuit facere ipsius Regis auctoritate licenter, utpote qui vices gerebat regias in hac parte. Insuper etiam Curacenses monachi addiderunt quod etsi dictum privilegium per manus Cancellarij ob præmissa obtinere non posset robur debitæ firmitatis, ceteri debebat validum pro eo quod dictus Rex illud ex certa scientia postmodum confirmavit, cum ratihabitio retrotrahatur & mandato comparetur juxta legitimas sanctiones; nihilominus proponentes quod etsi neutrum privilegiorum deberet legitimum judicari, ultimum debebat eis sufficere, quod idem Rex, postquam uxorem reduxit, super eadem Ecclesia concessit monasterio Curacensi. Ceterum pars vestra ex adverso respondit quod si confirmationem aliquam obtinuerat de privilegio supradicto monachi Curacenses, ipsa nullius erat roboris vel vigoris, quia cum ipsum privilegium à principio irritum extitisset, rata esse non poterat obtenta taliter confirmatio; super eo assignantes talem de privilegio ultimo rationem quod de ipso non emolumentum sed penam deberent ipsi monachi potius reportare: quia cum jam quaestio ipsius Ecclesie ad nostrum fuerit examen deducta, petierunt sibi rem litigiosam per potestatem secularem concedi seu etiam confirmari. Contra confirmationem autem seu concessionem Archiepiscopi allegastis quod rem à vobis possessam, & ab eodem etiam confirmatam, ipse illis concedere vel confirmare non debuit; maximè postquam in litem deducta extitit, & ad censuram examinis nostri perlata. Vnde concessio vel confirmatio hujusmodi nullus debebat ceteri valoris. Propter quæ

Vide gesta Innoc. III. cap. 23. 36.

* Jo. abbas Calabromariæ

super Ecclesia supradicta silentium imponi Curacensibus monachis & ab ipsorum impetitione absolvi penitus petebatis. Cum verò dicti iudices super causâ meritis adinvicem discordarent, & partes causam ipsam nostro potius quam eorum optarent iudicio terminari, tam ipsam causam quam partes cum rationibus quæ pertinebant ad eam juxta mandati nostri tenorem ad nostram presentiam remiserunt. Demum itaque dilectis filiis Nicolao Curacensi & Hugone Priore sancti Georgij & Ioseph vestris monachis nostro conspectui presentatis, & quæ acta fuerant coram iudicibus supradictis & rationes alias nobis exponere procurantibus, nos illis diligenter auditis & perspicaciter intellectis, vos ab impetitione Curacensium super eadem Ecclesia per diffinitivam sententiam prorsus absolvimus, eisdem super ipsa perpetuum silentium imponentes, præsertim cum illis regulam & institutionem Cisterciensis ordinis ab ipsa monasterij fundatione professis, absque superioris dispensatione non extiterit ad obtinendum sic Ecclesiam laborare. Nulli ergo &c. diffinitionis infringere &c. usque incursum. Datum apud Criptam ferratam 11. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno decimoquarto.

ARCHIEPISCOPO ET
Decano & Cantori Cusentinis.

Epist. 100.
Super eodem.

Inter dilectos filios Abbatem & conventum de Flore ac monachos Curacenses super Ecclesia Calabromaria, quam ipsi cum suis pertinentiis &c. in eundem ferè modum ut in alia usque laborare. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus quod à nobis est sententialiter diffinitum, vos per censuram ecclesiasticam sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo faciatis inviolabiliter observari. Quòd si non omnes &c. tu ea, frater Archiepiscopo, cum eorum altero &c. Datum ut in alia per totum.

NOBILI VIRO C. IVDICI
Turritano.

Epist. 101.
Adversus Ottonem Imper.
Siciliæ inhiantem.

Cum Pisani contra prohibitionem & excommunicationem nostram Ottoni dicto Imperatori ad impugandum regnum Siciliæ, quod Ecclesiæ patrimonium esse dinoscitur, navalem exercitum destinarint, & sit tibi & aliis Sardinie Principibus sollicitè præcavendum ne si forsan contra vos vel aliquem vestrum, paci quorum invident & quieti, vellent aliquid ma-

chinari, vos inveniatis imparatos, nobilitatem tuam monemus & exhortamur attentius, per apostolica scripta precipiendo mandantes quatinus si dicti Pisani Sardiniam ingredi attentarint, tu ipsis unâ cum aliis magnatibus Sardinie totis viribus resistere non omittas. De terra verò Galuari quam tenes, nullum cum Pisanis vel aliis sine nostro speciali mandato contractum inire præsumas. Datum apud Criptam ferratam 11. Non. Septembris, pontificatus nostri anno decimoquarto.

In eundem ferè modum scriptam est nobili viro Hugoni de Basso usque non omittas. Datum ut in alia per totum.

TURRITANO ET ARBORENSI
Archiepiscopis.

Fraternitati vestræ presentium auctoritate mandamus quatinus auditis his quæ dilectus filius nobilis vir W. Iudex Calaritanus super negotio Arborensi vobis duxerit proponenda, & pensatis prudenter circumstantiis rerum & personarum, temporum & locorum, salutare sibi consilium auctoritate apostolica tribuatis. Datum ut in alia.

TURRITANO ARCHIEPISCOPO.

Dilectus filius nobilis vir W. Calaritanus iudex petitorio nobis oblato suggestit quòd inter ipsum & nobilem mulierem G. filiam Comitis Guidonis, quam duxerat in uxorem, illa consistit linea parentelæ quæ inter eos legitimum existere conjugium non permittit. Vnde nobis humiliter supplicavit ut super hoc apostolico dignaremur ei suffragio providere. Quocirca fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatinus assumptis venerabili fratre nostro Arborensi Archiepiscopo & alio viro prudente quem dicta mulier duxerit eligendum, audias causam cum illis vel eorum altero, si ambo nequiverint vel noluerint interesse, & eam appellatione remota canonico fine decidas, faciens quod decreveris per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Quòd si præfata nobilis infra terminum quem duxeris præfigendum tibi neglexerit conjudicem assignare, tu nihilominus secundum formam præscriptam in causa procedas, præsertim si carnalis commixtio, sicut accepimus, inter eos non fuerit subsecuta. Datum ut in alia.

